

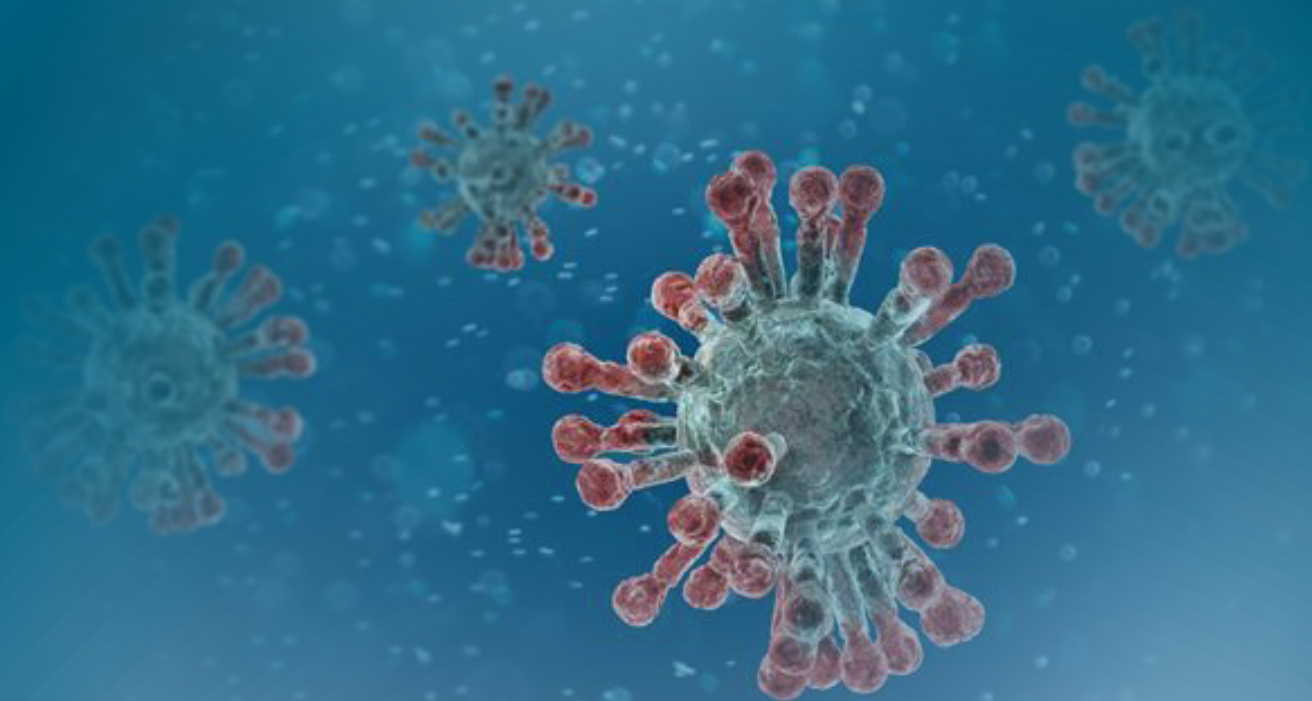

UNIVERSITETET I BERGEN
Institutt for filosofi og førstesemesterstudier

Semesternytt

våren 2020

Nyhetsbrev fra Institutt for filosofi og førstesemesterstudier

Hilsen fra instituttleder

Kjære kollegaer,

den 12. mars skulle me ha instituttseminar på hotell—i staden vart det lockdown og heimekontor. For enkelte vart den underlege våren ein kjærkomen pause, for andre vart han tung og vanskeleg. Uansett trur eg alle er letta over at det no nærmar seg normalen. Men heilt normalt blir det likevel ikkje framover. Som det har blitt sagt: det kan bli vanskelegare å opne opp enn det var å stenge ned. For sidan me ikkje kan opne heilt opp, hamnar me i limbo, der mykje er uvisst og på vent.

Omsider held me no på å avslutte planlegginga av hausten. I juni kunne regjering og rektorat stolt proklamere at universitetet no var opna att, men situasjonen på bakken er noko annleis. Smittevernreglane gjer at romkapasiteten er på om lag ein tredjedel av det vanlege, som grovt sett tyder at berre ein tredjedel av undervisinga kan gå som vanleg. Særleg har det vore vanskeleg å finne nok rom i det formatet som me treng til exphil-seminar. Sjølv om førstesemesterstudentar skal prioriterast i romfordelinga, er det ikkje alle fakultet som har prioritert exphil. Deler av exphil må derfor gå digitalt, i tillegg til mange emne på fagstudia. Me har også tilsette og studentar i risikogrupper som me må ta omsyn til. Dette har skapt ein endå meir komplisert kabal enn elles. Me ber om forståing for at undervisingssituasjonen til hausten ikkje vil vere optimal for alle.

Vidare må me vere budde på at det kan bli endringar i løpet av hausten. Me kan få ytterlegare opning. Smittevernreglar kan bli mjuka opp. Men sidan timeplanlegging og romfordeling no er gjort, er det likevel uklart om ei eventuell oppmjuking vil få følgjer med det første. Me kan også få ny tilstramming. Enten nasjonalt fordi smittetala stig, eller lokalt fordi ein får smittetilfelle på instituttet eller på emna våre. I begge høve må me vere klare til å raskt legge om til digital undervising igjen.

Koronasituasjonen har ført med seg ei digital kompetanseheving. Mange har blitt overraska over kor mykje som faktisk lar seg gjere online. Me har hatt digitale disputasar, digitale intervju, digitale seminar og eit utal digitale møter. Det har stort sett fungert godt. Ikkje mange vil i framtida finne på å fly til Oslo eins ærend for å ha eit kort møte. Digitale møter vil me nok stundom ty til også når situasjonen er tilbake til det vanlege. Men samtidig som mange har erfart at digitale løysingar kan vere gode, er dei fleste samde i at gamlemåten stort sett er betre. Særleg i undervising trur eg at den fysiske dimensjonen tilfører noko uerstatteleg.

Den digitale kompetansehevinga tyder også at forventingane stig. Alle fortener honnør for omlegginga i vår. I løpet av få dagar hadde heile sektoren lagt om til digital undervising, om enn på svært ulike måtar. Men til hausten vil det nok ikkje vere nok med kriseløysingar. Då må me ha på plass eit godt digitalt tilbod, som plan A for dei emna som skal gå digitalt, eller som plan B i tilfelle me må legge om raskt igjen. Eg trur likevel me er godt budde på dette. I mars rekna me det som altfor ambisiøst å vente at alle skulle kunne ha seminar i Zoom eller Teams. No trur eg ikkje det vil vere noko problem.

Til sist vil eg ønskje alle ein hjarteleg god sommar. Eg ser fram til å møte alle igjen i august, med reine hender og på trygg avstand.

Steinar B.

Slik så det ut da praktisk filosofigruppen endelig kunne møtest igjen etter nedstengningen. Fra venstre og med klokken Trygve Lavik Erik Brown (delvis skjult bak Trygve), David Chelsom Vogt, Jørgen Pedersen, Espen Gamlund, Pål Antonsen, Jesse Tomalty, Matthew Coffay, Sveinung Sundfør Sivertsen og Preben Sørheim.

Personalnytt

Andreas Enggrav

Andreas Enggrav har vært ansatt som ph.d.-stipendiat hos oss siden 1. september 2019. Arbeistittelen på hans doktorgradsprosjekt er “Plato’s Notion of Love - Philosophy, gender and beauty in Plato’s works”. Veileder for prosjektet er Hallvard Fossheim. Enggrav har også sin mastergrad fra FoF. Tittelen på masteravhandlingen er “Platonic Justice: A critical and constructive study of Plato’s theory of justice in the Republic, with an emphasis on a research tradition surrounding some prominent issues located within this theory, and contributions towards their solution”. Han har også publisert en artikkel i *Agora*, nr 2-3, 2018 med tittelen “Er Glaukon overbevist? - Argumenter for rettferdighet i Platons *Staten*”.

Martyna Swiatczak

Martyna Swiatczak has been employed as a researcher in the CNA project this semester. She has a PhD from the German University of Public Administration in Speyer. In her PhD thesis entitled “Intrinsically Motivating Management Control Systems” she applies the best known Boolean method of causal data analysis, QCA, which is a close relative of CNA, to survey data collected at a German public utility service. In her 6 months as a researcher in the CNA project, she wrote a study applying CNA to the data she analyzes in her PhD thesis. She also served as a teaching assistant in a large international winter school on Boolean methods organized by the European Consortium for Political Research in February 2020. From mid-July Martyna will be employed as a postdoctoral fellow attached to the CNA project where she among other things plans to clarify and compare the algorithmic differences between CNA and QCA and their implications for the search targets of the two methods, to apply CNA in the analysis of management control systems, and to develop a systematic understanding of survey data preparation for a CNA analysis.

Martin Gullvåg Sætre

Martin Gullvåg Sætre ble ansatt som ph.d.-stipendiat i tilknytning til forskningsprosjektet “Matematikk med et menneskelig ansikt: Et naturalistisk og wittgensteinansk rammeverk for mengdeteori” 1. januar. Sætre har en MA fra Universitetet i Oslo med tittelen “Picturing the World from Within - Wittgenstein’s *Tractatus* and the Limits of Sense”. Han har også en BA-grad fra Universitetet i Oslo med studieretning filosofi og der han i tillegg til filosofiemner har 40 studiepoeng i sosialantropologi. Hans hovedinteresser innen filosofifaget er knyttet til språkfilosofi og da først og fremst til Wittgenstein. Arbeidstittel for doktorgradsavhandlingen er “The limits of number: the unity of Wittgenstein’s philosophy of mathematics”. Kevin Cahill er hoved- og Sorin Bangu biveileder.

Leon Commandeur

Leon Commandeur har vært ansatt som ph.d.-stipendiat hos oss siden 1. september 2019. Han innleder prosjektbeskrivelsen sin på følgende måte: “This project investigates the nature of logic. What actually is logic and what is it good for? It does so by considering the core function of the fundamental concept in logic, namely logical consequence. What is the function of logical consequence? What does it do?” Veileder for prosjektet er Ole Hjortland. Leon avla mastergraden ved Universitetet i Amsterdam, ved Institute for Logic, Language and Computation (ILLC). Tittelen på masteravhandlingen er “Logic and Philosophy”. Hans hovedinteresse er da også knyttet til logikkens filosofi.

Jeffrey Schatz

Jeffrey Schatz is employed as a postdoc starting 1st of August. Schatz received his PhD in philosophy in 2019 from Univ. of California at Irvine, the Dept. of Logic and Philosophy of Science. He defended a thesis on the philosophical aspects of set theory. He has received a BA degree in Philosophy, Mathematics and Economics (triple major) from Valparaiso Univ. in 2013. His graduate training has been mainly in philosophy of mathematics (especially set theory and logic), philosophy of language, Wittgenstein, logic and philosophy of science. So far, Dr Schatz has published 'On the Status of Reflection and Conservativity in Replacement Theories of Truth' in *Notre Dame Journal of Formal Logic*. His research proposal is titled "Set Theory as a Form of Human Social Life: An Alternative Late Wittgensteinian Account of Transfinite Set Theory". By developing such a Wittgensteinian naturalistic account of set theoretic truth and set theoretic objects, he hopes to develop an alternative to the mainstream approaches in philosophy of set theory more attuned to naturalistic constraints. Moreover, in the second part of the project, he plans to apply this account to resolve an important open question in philosophy of set theory: how to understand the implications of set theoretic forcing.

Fra instituttrådet

Orienteringssaker

Endringer i vurderingsformer som følge av Korona-situasjonen: Muntlige eksamener avholdes digitalt. Skoleeksamener blir omgjort til digital hjemmeeksamen. Det blir gitt et tillegg i tid på 1 time. Det ble også gitt en særskilt melding til studentene om bruk av kilder/sitering i denne ekstraordinære formen for hjemmeeksamen. (Mer informasjon i [innkallingen til instituttrådssaker 23.04.20](#)).

Vedtakssaker

Ensensordning ved Examen philosophicum (sak 06/2020)

Hovedtrekkene i ordningen som ble vedtatt var: "I det videre bør hovedregelen være at den enkelte sensor vurderer minst like mange seminargrupper som har vært ledet av andre seminarledere som det antallet en selv har vært seminarleder for. Undervisningslagene må utarbeide interne veiledningsdokumenter underveis i semestret slik at dette foreligger forut for den muntlige presentasjonen (ev. gruppeveiledning) av hver enkelt seminaroppgave. Den enkelte sensor har adgang til å be om samlesing av minst 10 % av besvarelsene.

Følgende vedtak ble fattet:

Ordningen med én sensor ved examen philosophicum gjøres permanent og implementeres i tråd med Utvalg for examen philosophicum sin anbefaling.

Revisjon av kriteriene for tildeling av smådrifts-midler (sak 07/2020)

Forskningsutvalet har drøfta saka og har foreslått ei presisering/eksplisering av kriteriene som dei ønskjer blir retningsgivande for den framtidige prioriteringa av desse midlane.

Instituttleiar stiller seg bak dei foreslåtte endringane, som tydeleggjer prioriteringskriteriene på ein god måte.

Følgende vedtak ble fattet:

Instituttrådet slutter seg til «Retningslinjer for tildeling av smådriftsmidler». Kriteriene vil vere gjeldande frå dags dato.

For utfyllende informasjon om instituttrådets saker vårsemesteret 2020 henvises til nettsiden [Saksliste og referat 2020](#).

Ragnhild Iveranna Hogstad Jordahl (ph.d.)

Ragnhild Iveranna Hogstad Jordahl disputerte 24. april 2020. Avhandlingens tittel er: *The Power of Powers: Dispositions, Essences, and Laws of Nature*. Jordahl hadde prøveforelesning dagen før hvor oppgitt emne var: *Contemporary theories of necessity: a comparative overview*. Veiledere: Soroin Bangu (hoved), Thomas Ågotnes, Ole Hjortland.

I modalitetens metafysikk undersøkes spørsmål om hva som kan forklare at enkelte ting som ikke er tilfelle, likevel er mulige, hva som gjør at enkelte ting er nødvendige, og hvordan disse tingene henger sammen. Denne avhandlingen fokuserer særlig på spørsmålet om hva som må ligge til grunn for at hendelser faktisk er mulige.

Den mer tradisjonelle måten å forklare modalitet på er ved hjelp av såkalte «mulige verdener». Denne avhandlingen argumenterer for at vi i stedet bør rette fokus mot hvilke egenskaper som kan forklare mulighet i vår egen verden. Særlig bør vi se på de disposisjoner som enkelte egenskaper og objekter har. Denne avhandlingen forsvarer forklaringen disposisjonell essensialisme. Denne forklaringen tar en undergruppe av disposisjonelle egenskaper som utgangspunkt. Disse disposisjonelle egenskapene refereres til som «powers», som er definert som fundamentale egenskaper som må være disposisjonelle. Et vanlig eksempel på en disposisjonell egenskap er elektrisk ladning. Elektrisk ladning er i sin essens en egenskap som peker mot noe som gjøres (tiltrekning eller frastøtning), altså det vi regner som en disposisjon for å tiltrekke eller frastøte.

En antakelse om at det finnes slike essensielt disposisjonelle egenskaper gir særlig to positive effekter. For det første, en forklaring av egenskapsidentitet på det fundamentale plan. Distinksjonen mellom hva fundamentale egenskaper er, og hva de gjør faller bort, fordi forklaringen på hva en slik egenskap er vil være synonymt med forklaringen på hva den gjør. For det andre får vi også en forklaring av de mest fundamentale naturlovene. Disse fundamentale lovene følger direkte fra de fundamentale egenskapenes disposisjoner, og de begrenser hva som muligens kan hende. Dermed får vi en forklaring av både lover og egenskapsidentitet som stammer fra det samme fenomenet, nemlig disposisjonelle essenser, og indirekte sier dette oss hva som gjør mulige ting mulige.

Bildet er fra disputasen som ble avholdt på Teams. Oppe fra venstre og med klokken er Ragnhild Jordahl, 2. opponent [Matti Eklund](#), disputasleder Steinar Bøyum og 1. opponent [Anne-Sofia Maurin](#).

Kåre Letrud (dr.philos.)

Kåre Letrud disputerte 5. juni 2020. Avhandlingens tittel er: *Acquiesced and unrefuted*. Letrud hadde prøveforelesning dagen før hvor oppgitt emne var *Combating scientific myths: the role of authors, editors, and peer reviewers* og selvvalgt emne var *Surmounting the Inverted U: a Sisyphean task*.

Innen forskning er langvarig og omfattende spredning av ubegrunnede og halvsanne påstander like problematisk som spredningen av usannheter: Ideelt sett skal ingen av dem forekomme. Når ubegrunnede påstander, halv-sannheter eller direkte usannheter distribueres gjentatte ganger i formelle akademiske publikasjoner over flere tiår bør de omtales og studeres som vitenskapelige myter. Avhandlingen løfter fram slike vitenskapelige myter som et teoretisk og praktisk problemområde.

Vitenskapelige myter kan minne om pseudovitenskapelige påstander, og de er ikke nødvendigvis veldig forskjellige fra hverandre. Det som først og fremst skiller dem er hvor sentrale de er for sine respektive fagdisipliner: Fagdisipliner som bruker myter som sine grunnleggende premisser, som at vann har hukommelse, er som følge av dette pseudovitenskapelige.

Dårlig siteringspraksiser sprer myter. Men også uheldige praksiser i selve forskningsprosessen kan bidra, som at man ikke leser, ikke forstår, eller ikke evaluerer kildene. Eller man lar være å justere styrken på sine påstander etter styrken på argumentene man støtter seg til.

Forskning er en kritisk aktivitet. Men hvordan er dette forenelig med å publisere slike myter over flere tiår, eller i over hundre år, som tilfellet er med Læringspyramiden? Det kan skyldes en skjevhet i mottakelsen av kritikken: kritikken kan enten ignoreres, eller den kan druknes i siteringer som bekrefter modellens gyldighet.

Avhandlingen søker med bidragene ovenfor å legge til rette for at slike myter kan håndteres på best mulig måte.

Fra venstre: 1. opponent [Ruth Macklin](#), [Kåre Letrud](#) og 2. opponent [Olav Gjelsvik](#)

Anders Reiersgaard (ph.d.)

Anders Reiersgaard disputerte 12. juni 2020. Avhandlingens tittel er: *Concepts of Evidence-Based Practice: Analysis of Evidence-Based Practice and Its Debate*. Reiersgaard hadde prøveforelesning dagen før hvor oppgitt emne var *Compare pragmatic trials and RCTs: Which provides better evidence for decisions about treatment and/or prevention?* Veiledere: Reidar Lie (hoved), Monica Wammen Nordtvedt (HVL) og Birgitte Graverholt (HVL)

Evidens-basert praksis (EBP) – ofte kalt Kunnskapsbasert praksis på norsk og er en modell for klinisk praksis, som innebærer at kliniske beslutninger skal tas på basis av den beste tilgjengelige kunnskapen. EBP har stadig vært gjenstand for debatt. Kritikerne hevder at EBP verken er nødvendig eller tilstrekkelig som basis for kliniske beslutninger: EBP fremstilles som for rigorøs, med et sneversynt vitenskapelig rammeverk som resulterer i for lite fokus på klinikerens ekspertise og pasientens autonomi. EBP-tilhengere har svart med at kritikken er basert på misforståelser. Avhandlingen utgjør en analyse av hva EBP-begrepet innebærer, samt av de mest sentrale påstandene i EBP-debatten.

Avhandlingen er tredelt. I første del presenteres det vitenskapelige rammeverket for EBP. I andre del analyseres de sentrale elementene i EBP-begrepet, med vekt på hva som inngår i begrepene «evidens», «klinisk ekspertise» og «pasientautonomi». Avhandlingen skiller mellom tre begreper om EBP; «snever», «moderat» og «vid», relativt til i hvilken grad «klinisk ekspertise» og «pasientautonomi» er inkludert, og påstår at det kun er «moderat» EBP som reflekterer en adekvat forståelse av modellen. Den tredje delen av avhandlingen utgjør analyse av EBP-kritikken.

Kandidaten argumenterer for at den mest relevante kritikken angår tilliten til epidemiologisk evidens. Dette må skilles fra kritikken om at EBP innebærer et ekskluderende fokus på «evidens», som det argumenteres for at er basert på en snever forståelse av hva EBP innebærer. Kritikken om at EBP-modellen ignorerer klinisk ekspertise og pasientautonomi er ofte basert på misforståelser, som i stor grad grunner i uklarheter i EBP-litteraturen. En generell konklusjon er at tendensen til for snevre tolkninger fra kritikernes side og uklarheter fra tilhengers side gjør at EBP-debatten fremstår som lite konstruktiv. Avhandlingen konkluderer med å foreslå anbefalinger for at EBP-debatten kan bli mer konstruktiv.

På bildet ser vi fra venstre [Monica Wammen Nordtvedt](#), [Anders Reiersgaard](#), [Birgitte Graverholt](#) og [Steinar Bøyum](#).

Mastergrader våren 2020

Torbjørn Monsen: *«Persecute the Deviant» - investigating power's "apparatus" of social exclusion* (veileder: Paola de Cuzzani)

I denne masteroppgaven i sosialfilosofi undersøker jeg hvordan mekanismer som er særegne for Foucaults maktbegrep kan føre til sosial eksklusjon, utfrysning og vold. Den grunnleggende tanken bak undersøkelsen er at måten vi skaper samfunn på i moderne tid har en tendens til å ekskludere enkelte individer som oppfattes ikke å passe inn i samfunnets basale prosjekt. Ifølge Foucault konstitueres vi som individer i og gjennom makt, hvilket innebærer at vi står i forskjellige slags strategiske relasjoner overfor hverandre, som personer og som medlemmer av sosiale grupper. Det finnes altså en sammenheng mellom måten vi forstår verden på og hvordan vi sosialiseres inn i forskjellige sosiale nettverk. Dette påvirker igjen ekskluderingsens dynamikk. Det finnes ulike måter å ekskludere på, hvor status og stigmatisering inngår som fellesnevner. I oppgaven setter jeg søkelys på følgende fire former for eksklusjon: rasisme, klasseforakt, sexisme og homofobi. Disse eksklusjonsformene mener jeg er gjensidig relaterte. Hovedfokus i oppgaven er å vise hvordan disse problemene kan forstås i lys av sosiale hierarkier av makt og status, og hvordan problemene kan bidra til å forstå slike hierarkiers vesen. I beste fall kan slik forståelse redusere faren for voldelig eksklusjon og gjøre det enklere for oss å fungere sammen, hvor forskjellige vi enn måtte være.

Aleksander Vølstad: *Population Ethics; a treatise of the Mere Addition Paradox* (veileder: Trygve Lavik)

Denne avhandlingen omhandler populasjonsetikk. Det vil si, samspillet mellom moralske hensyn og fremtidige generasjoner. I den forbindelse, finnes det to ulike perspektiv som kan anvendes på våre moralske vurderinger: Det ene inkluderer aspektet personlig identitet og tar dermed "person-berørende" hensyn, mens det andre mangler dette aspektet og er slik "upersonlig" i sin tilnærming. De to perspektivene er således naturlig motsetninger. De har dessuten hvert sitt umiskjennelig problem.

For det førstnevnte, er dette problemet kjent som "ikke-identitets problemet" og oppstår i valg som vil forårsake at ulike folk eksisterer i etterkant av valget vårt. Som et resultat at dette, vil vi ikke kunne avgjøre hvorvidt det ene alternativet er bedre enn det andre, til tross for at de gir ulike konsekvenser. For det sistnevnte, er problemet kjent som "den avskyelige konklusjonen". Denne impliserer at en populasjon burde øke siden dette akkumulerer nytteverdi og dermed gjør utfallet bedre. Som et resultat av dette, må vi konkludere med at det beste utfallet er det hvor en populasjon når sin maksimum størrelse, uavhengig av dets livskvalitet. Selv om begge disse problemene er alvorlige, virker de ikke å være forbundet med hverandre.

Imidlertid viser det seg å finnes et tredje problem, kjent som tilleggsparadokset, som bryter med denne forestillingen. Paradokset impliserer faktisk at den avskyelige konklusjonen kan nå innenfor rammen til et person-berørende perspektiv. Det største problemet blir dermed å forklare hvordan vi kan unngå den avskyelige konklusjonen i det hele tatt? På grunn av alvorligheten til det sistnevnte problemet, omhandler denne avhandlingen hovedsakelig tilleggsparadokset. I tillegg til å både presentere og drøfte det, tar jeg også stilling til et kontret løsningsforslag – kjent som Temkins intransitivitetsteori. Selv om denne teorien er tilsynelatende fornuftig, argumenterer jeg for at den til syvende og sist er en ad hoc løsning. Den bør derfor avvises. Til slutt presenterer jeg en alternativ løsning som jeg finner mer plausibel. Hvorvidt den faktisk løser paradokset kan naturligvis diskuteres. Etter min mening gjør den imidlertid det.

Arturo Vazquez Hernandez: *Wittgenstein and the Concept of Learning in Artificial Intelligence* (hovedveileder: Alois Pichler, biveileder: Simo Säätelä)

The object of this investigation is to analyze the application of the concept of learning to machines and software as displayed in Artificial Intelligence (AI). This field has been approached from different philosophical perspectives. AI, however, has not yet received enough attention from a Wittgensteinian angle, a gap this thesis aims to help bridge. First we describe the use of the concept of learning in natural language by means of a familiar and of a less familiar case of human learning. This is done to give us a general idea about the meaning of this concept. By building two basic machine learning algorithms, we introduce one of the technical meanings of “learning” in computer science, i.e. the use of this concept in machine learning. Based on a study and comparison between both uses, the one in ordinary language and the one in machine learning, we conclude that both usages exemplify one and the same “family resemblance” concept of learning. We apply this insight further in a critical discussion of two specific philosophical positions about the applicability of psychological or mental concepts to software and hardware, especially in AI. One of the contributions of this investigation is that the use of mental concepts concerning machines does not imply the ascription of a mind.

J.K.van der Vlist: *Consumers’ Responsibility for Global Labour Injustice* (veileder: Jesse Tomalty)

An individual from a relatively affluent country is presumably hardly surprised by hearing about stories that depict global labour injustices. We are aware of the fact that there are people in other countries who work under abhorrent ‘sweatshop’ conditions and we know that these circumstances are still more pervasive than we would like them to be. In this way, global labour injustices amount to a morally unacceptable state of affairs for which there is an urgent need for remedy. What role should an individual play in providing this remedy?

In this thesis, I argue that individuals incur remedial responsibility for global labour injustices by virtue of being connected as consumers. I attempt to answer the question whether consumers should consume ethically in order to discharge these responsibilities. First, I discuss accounts of responsibility as put forward by Iris Marion Young and David Miller. Due to dissatisfaction with Young’s account of political responsibility, I adopt Miller’s framework of the connection theory of remedial responsibility. As a result of the application of the connection theory, it appears that corporations are most strongly connected to these injustices. However, given their objectionable inaction as well as their sensitivity to consumer preferences, I argue that a considerable share of remedial responsibility falls on consumers. I then go on to consider whether consumers should discharge their remedial responsibilities through ethical consumerism. Upon first consideration, it seems that consumers should not discharge their remedial responsibility as consumers by attempting to consume ethically in order to affect demand. I conclude that this would be an excessively burdensome as well as inefficacious task. Subsequently, I argue that this reasoning nevertheless presupposes that the only impact consumption choices will have, is by directly affecting consumer demand. This reasoning thereby neglects the normative expressive value of consumption choices. Furthermore, I argue that individual consumers ought to take steps towards collectivisation. Among the steps an individual ought to take is signalling a willingness to come together and act collectively. Ultimately, I conclude that one of the ways individuals can engage in signalling, is by employing the normative expressive function of their consumption choices.

Emil Perron: *A Philosophy for the Anthropocene: Climatic Virtue Ethics, or a Proposal for a Virtue Ethical Account of Life in a World of Global, Anthropogenic Climate Change* (veileder Hallvard Fossheim)

Global, anthropogenic climate change has ushered planet Earth into a new geological epoch, the Anthropocene, and humanity has become a geological force of nature, effectively breaking away from passive submission to a global climate by emitting unprecedented amounts of GHG emissions since the Industrial Revolution, thus establishing a new, active and moral human-climate relation, binding all human beings under the same atmosphere to a global climate collective. What are we, as individual human beings, to do about this new world order? What ought the individual do in the face of climate change? How ought the individual human being determine their approach to life in this world of global, anthropogenic climate change?

In establishing the phenomenon of climate change with all its characteristic aspects, and clarifying a new relation, form of life, and role of climatic steward for the individual human being, I lay the groundwork in the second and third parts of the thesis for an account of climatic virtue ethics (CVE) in the fourth part, featuring a conceptualisation of a Montaignian intellectual virtue, as well as the four character virtues of trust, moderation, courage, and solidarity – virtues particularly apt at responding pertinently to the demands of Anthropocenism.

Carlota Salvador Megias: *An Abandon Beyond Consolation: Art and Intimacy Under the Aspect of the Absurd* (veileder: Kevin Cahill)

This thesis investigates the concept of style, its relationship to sincerity, and its ramifications for the ways we philosophize intimacy in Albert Camus' early philosophy of the absurd. I take style to be a key component of the individual's response to the challenges that the absurd poses -- what Camus calls "resistance;" and I give as close to a live demonstration of this idea as I can with a new reading of *L'étranger* where its protagonist, Meursault, becomes an invitation for the reader to grapple with the exigencies of the absurd rather than an exemplar of authenticity for her to follow.

In the first section, I detail how the novel's style constructs the reader's sense of alienation from Meursault and Merusault's sense of alienation from the book's other characters, such that Meursault -- the figure whom the reader should know best and whom should feature most prominently in the narrative -- becomes *de trop* in his own story. In the second, I show how Meursault is an example of an absurd man whose obsession with the absurd simply amounts to its acceptance, frustrating the expression of his genius -- what would otherwise be the seat of his resistance, and without which he is *de trop* . I explore how Camus develops this concept alongside another, sterility, in the philosophical essay that is a companion to this novel, *The Myth of Sisyphus*. And finally, in the third, I argue that sincerity -- one's style as it might be understood under the concept of genius -- is what Meursault lacks throughout his own narrative, a theme that is brought to a head in his murder of the unnamed Arab.

Andreas M. Kollstrøm: *On Representationalism and Consciousness a Promising Physicalist Approach* (veileder: Gunnar Karlsen)

Mentale tilstander har opplevelsbevissthet, det er noe det er å være i slike tilstander. Samtidig er det å gi en forklaring på slik bevissthet innenfor rammene av naturvitenskapene ett av de vanskeligste problemene sinnsfilosofien står overfor. Representasjonalisme er en posisjon som søker å forklare opplevelsbevissthet ved å vise til hvordan alle mentale tilstander har et representasjonelt innhold. Det kvalitative aspektet ved våre opplevelser er gitt ved representerte egenskaper i de objektene vi erfarer. Dermed forskyves noe av problemet til å forklare hva representasjonelt innhold er, og her får naturalistiske teorier en sentral plass.

Kollstrøm tar utgangspunkt i to sentrale naturalistiske syn, slik de er presentert av Dretske og Tye. Oppgaven gir en gjennomgang av sentrale punkt knyttet til naturalisering av mening og teleologiske forklaringer. Gjennom en kritisk diskusjon av disse synene opp mot hverandre konkluderes det med at representasjonalisme er en fruktbar tilnærming, samtidig som det pekes på utfordringer som gjenstår.

Digital hverdag på godt og vondt

Erfaringene fra et, for de fleste, svært frustrerende semester der studenter og ansatte brått ble kastet inn i en heldigitalisert hverdag har vært mange. Man kan trygt si at det har vært erfaringer på både godt og vondt.

På den negative siden har nok fraværet av sosial kontakt der en møtes ansikt til ansikt vært mest fremtredende. Det blir ikke helt det samme å kommunisere via skjerm selv om både Teams og Zoom for de fleste har blitt opplevd som en stor forbedring fra telefon og e-post. Mange har også oppdaget hvor stor verdi de uformelle pratene en har med kollegaer en treffer i gangene har reint faglig. Heller ikke på undervisningssiden har alt vært bare rosenrødt. Undervisning i digitale medier hvor studenter ikke ønsker å bruke kamera kan være en smule demotiverende. Det kan også ha en dominoeffekt i forhold til medstudenter. Å se seg selv i et lite bilde på Zoom sammen med en rekke sorte skjermer der en gjerne skulle sett studentene en underviser kan fort virke hemmende for god interaksjon. Her er det gjerne stor forskjell om studentgruppen er i starten av studieløpet eller om det er studenter som kjenner hverandre godt fra før og har etablert en viss trygghet seg imellom. I så måte er det nok helt klart en fordel at UiB prioriterer *on campus* undervisning for førstesemesterstudentene. For småbarnsforeldre ble nok mye preget av at de både skulle ivareta jobben og ta seg av barna under den bortimot totale nedstengningsperioden her til lands. Da ble det ikke alltid lett å holde fokus og være kreativ....

Men semesteret har også gitt mange positive erfaringer. Flere møter vil nok i fremtiden bli holdt digitalt selv om en nok også vil ha mange på *gamle måten*. Digitale disputaser har også vært en blandet fornøyelse, kanskje først og fremst for de som disputerer. Det positive er at mange med interesse for temaet som tas opp i disputasen og som ikke ville hatt anledning til å følge denne om den ble avholdt som vanlig, nå kunne se det hele hjemmefra. En løsning med både er kanskje noe å tenke på. Det samme kan en også se for seg for en del konferanser. Her vil digitale løsninger kunne gjøre innlegg og diskusjoner tilgjengelig for mange som ellers ikke har anledning til å delta. Forskningsgruppen i sinnsfilosofi har hatt digitale møter hvor de prøvde ut et format med en konsis presentasjon av *work in progres* på maks 15 minutter etterfulgt av en diskusjon på 45 minutter. Dette har vist seg å fungere bra da en kortere tid til presentasjon gjør at en i større grad blir tvunget til å fokusere på det vesentlige, noe som kan skape godt grunnlag for diskusjon. På undervisningssiden har det også blitt gjort mange positive erfaringer underveis. Ikke minst når det gjelder å supplere de tradisjonelle undervisningsformene med digitale verktøy. Mitt UiB er også godt tilrettelagt for å legge inn ulike former for digital undervisning i et kurs. Her kan en dele et kurs opp i moduler med forskjellig innhold. En kan laste opp

filer, videoer, holde videoseminar, lage quiz, m.m. Mange har erfart at bruk av Zoom med tilhørende *break out rooms* kan fungere veldig bra for å aktivisere studentene. Også veiledning via Zoom eller Teams har mange hatt en positiv erfaring med. Her vil det nok, som tidligere nevnt, kunne fungere bedre for studenter som kjenner hverandre enn for nye studenter. Tradisjonelt har det gjerne vært brukt mye lærerressurser på forelesninger og mindre på oppfølging av studentene. Digitale verktøy kan helt klart bidra til mer aktivisering av studentene. Finner en gode løsninger som bidrar til at studentene i større grad jobber med pensum på egenhånd, vil ikke en slik endring nødvendigvis kreve mer faglige ressurser, kanskje heller tvert imot. Behovet for å jobbe med pensum er kanskje ekstra stort innen logikk som i stor grad handler om å lære seg et håndverk. Men det er også helt klart viktig innen alle områder av filosofien, rett og slett for i best mulig grad å få en forståelse av pensumtekstene som danner basis for et kurs. Alt i alt sitter nok mange igjen med et ønske om at en i fremtiden kanskje kan tenke litt både og. Også innen administrasjonen er det flere som gjerne ser for seg at en er noen dager på kontoret mens en noen dager jobber hjemmefra alt ut fra hvilke arbeidsoppgaver en har. Det er som med så mangt her i livet - både og er ofte bedre enn enten eller.

Hjemmekontor på hytten ble også en del av instituttleders tilværelse dette semesteret.

Undervisningsplan - høstsemesteret 2020

Emne-kode	Emnenavn	Foreleser(e)	Seminarleder(e)
DIDAFIL1	Filosofididaktikk 1		Hans M. Hansteen
DIDAHUM1	Fagtekst og skriverettledning	Hans Marius Hansteen, David Vogt	David Vogt
FIL107	Innføring i politisk idéhistorie	Richard A. Sørli	
FIL121	Filosofihistoria frå opplysningstida til 1900-talet	Franz Knappik, Anne Granberg	Franz Knappik, Anne Granberg
FIL124	Introduksjon til praktisk filosofi	Lars Fr. H. Svendsen	Lars Fr. H. Svendsen, Richard A. Sørli
FIL125	Introduksjon til teoretisk filosofi	Sorin Bangu	Sorin Bangu, Kevin Cahill
FIL128/228/328	Innføring i etikk/Moralfilosofi/ Masteremene i moralfilosofi	Espen Gamlund	Espen Gamlund, Preben Sørheim (gjelder FIL228/328)
FIL129	Filosofiske klassikarar	Gro Rørstadbotten, Paola de Cuzzani	
FIL217/317	Wittgensteinstudier/Masteremne i Wittgensteinstudier	Kevin Cahill, Alois Pichler	
FIL219/319	Vitskapsfilosofi/Masteremene i vitskapsfilosofi	Sorin Bangu, Kevin Cahill	
FIL241/341	Rettsfilosofi/Masteremne i rettsfilosofi	Carola von Villiez	
FIL246/346	Kontinental filosofi/Forsknings- emne i kontnentalfilosofi	Helge Pettersen	
FIL251/252	Bacheloroppgave i filosofi (20sp/10sp)		Gro Rørstadbotten
FIL342	Prosjektskisse og metodebruk		Sorin Bangu
FIL343	Forskningsemne i teoretisk filosofi		Franz Knappik
RET100	Innføring i retorikk	Hans M. Hansteen	Hans M. Hansteen
RET208	Praktisk argumentasjon	Amund Børdahl	Amund Børdahl (felles for RET208 og RET209)
RET209	Retorikk og interkulturell kom- munikasjon	Amund Børdahl	Amund Børdahl (felles for RET208 og RET209)

Examen Philosophicum

Insentivmidler til exphil

Prosjektet **Godt forberedt II- Exphil for jurister og naturvitere** har fått tildelt midler via insentivordningen for studiekvalitet. Tildelingen er på NOK 446 800,- som også er den summen det ble søkt om. Dette var forøvrig den høyeste sum som ble tildelt noe prosjekt i denne søknadsrunden. Søknaden ble utformet av Vibeke Tellmann, leder for ex.phil-utvalget og Rune J. Falch faglig koordinator ex.phil.

Komiteen som vurderte inkomne søkere besto av Oddrun Samdal, viserektor for utdanning, Dag Elgesem, visedekan fra SV-fakultetet, Bente Irminger, visedekan fra fakultetet for Kunst, Musikk og Design, Anreas Trohjøll, studentrepresentant og Marit Midtun, sekretær fra SA. Komiteens omtale og vurdering av søknaden er som følger:

“Dette er en videreutvikling av prosjektet «Godt forberedt: studentaktive læringsformer ved ex.phil», som ble tildelt insentivmidler i 2019. Prosjektet dreier seg om å utvikle digitale læringspakker som styrker studentenes forberedelse til undervisningen. Bakgrunnen er at Det juridiske fakultet og Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet har utarbeidet og vedtatt nye studieordninger for sine studieprogram. Ex.phil skal bli et perspektivemne framfor et innføringsemne. Det fordrer en gjennomgripende restrukturering av læringsdesignet. De digitale læringspakkene utvikles på basis av erfaringene med det tilsvarende prosjektet for SV og HF. I tillegg til egenmidler søker instituttet om midler til å ansette prosjektassistenter i til sammen et halvt årsverk og litt driftsutgifter.

Komiteens vurdering er at dette er en god søknad, med fokus på tverrfaglig samarbeid, og de viser til studentmedvirkning. Prosjektet berører mange studenter. Prosjektet er en del av en større reform. Ex.phil er viktig, det er viktig å ha et godt tilbud her.”

Utvikling av digitalt læringsmateriell

Innen prosjektet **Godt forberedt: studentaktive læringsformer ved ex.phil**, som fikk tildelt 365 000,- i prosjektmidler fra UiB sentralt i 2019, ble David Vogt og Wendy Wilutzky ansatt i midlertidige 50%-stillinger våren 2020 for å utvikle digitalt læringsmateriell i samarbeid med de emneansvarlige for fakultetsvariantene ved HF og SV. Dette arbeidet foregår parallelt med Ole Hjortland og Pål Antonsens DIKU-finansierte prosjekt **Argumentasjon som ferdighet**. Prosjektene fordeler pensumet mellom seg og tar for seg henholdsvis filosofi- og logikkdelene av pensum. En felles hovedtanke i begge prosjektene er at studentene skal arbeide med digitale “læringspakker” i Mitt UiB mellom forelesning og seminar. Utprøvingen vil skje høsten 2020 ved de to nevnte variantene, og ambisjonen vil være å overføre erfaringene til andre varianter fra 2021. Dette vil også kunne være av stor verdi for utvikling av undervisningsopplegget på flere av emene ved fagstudiene i filosofi og retorikk.

Bergensnettverket for kvinner i filosofi

BNKF seminarer vårsemesteret 2020

På vårt første seminar våren 2020 holdt **Ragnhild Hogstad Jordahl** et innlegg om temaet *Constructed Kinds that Reflect Real Categories: On Hacking's Looping Kinds and His Use of Autism as an Example*. Her undersøkte hun hvorvidt det er mulig å bruke terminologi hentet fra den filosofiske diskusjonen om naturlige typer (natural kinds) til å snakke om klassifiseringer internt i arten menneske. Gjennom autisme som eksempel, diskuterte Jordahl hvordan klassifiseringer applisert på bevisste vesener kan føre til «looping» effekter; det vil si at individer plassert i visse kategorier blir på en måte endret gjennom kategorisering, og disse endringene vil i sin tur føre til at selve kategorien endres. Dette reiser spørsmål knyttet til at uansett om vi fortsatt snakker om en genuin type vil kategorien selv endres kontinuerlig. Jordahl valgte et realistisk syn på menneskelige typer (*human kinds*) i den grad de fortsatt refererer til noe reelt, selv om kategoriene endres.

Vårt andre seminar denne våren var også vårt andre på Landmark i samarbeid med Kunsthallen. Med en meters avstand, var Kunsthallen denne gangen, sammen med BNKF, vert for **Nivedita Gangopadhyay** hvor hun holdt innlegget *What is a Text? A Case Study of Joint Action*. I sitt paper, som var skrevet sammen med Alois Pichler, foreslo hun at å skape tekster, det vil si dokumenter med mening, er en form for felles handling (*joint action*). Hun argumenterte for at tekster nødvendigvis er en felles handling i den forstand at de krever minst to agentroller: forfatteren og leseren. Selv om tekster mangler noen av de sentrale trekkene vi tillegger hverdagslige felleshandlinger, resulterer de like fullt i en sterk og unik type felles handlingsformidling (*joint action agency*) som allerede er til stede i den skapende teksthandlingen generelt, og blir videre utvidet gjennom skapende tekster i digitale medier. Gangopadhyay foreslo i sitt innlegg at en slik unik type felles handlingsformidling har en transformativ effekt på vår sansefenomenologi når det gjelder formidling og subjektivitet.

Graduate Workshop and Symposium in Art and Otherness

29.-30. april 2020 arrangerte BNKF sin andre [Graduate Workshop and Symposium](#). Denne gangen utforsket vi emnet “annethet” (otherness) slik det forholder seg til kunst, estetikk og kunstfilosofi. Det ble presentert papers om litteratur, arkitektur og fotografi, hvor «den andre» fremstod som politisk, estetisk, kulturell, formal estetisk samt metodologisk og kjønnsbasert annethet. Våre hovedtalere var [Danièle Moyal-Sharrock](#) (Universitet i Hertfordshire) og [Sharon Rider](#) (Universitet i Uppsala).

Opprinnelig var arrangementet planlagt å skulle inneha tre ulike sesjoner. Første sesjon var intendert å skulle bestå av workshoper med diskusjoner i mindre grupper hvor deltakerne i de enkelte gruppene diskuterte innlegg som ble sirkulert på forhånd. Alle innleggene var skrevet av master- eller PhD-studenter og veiledet av våre hovedtalere. Andre sesjon hadde form som et symposium hvor hovedtalerne presenterte sine innlegg, i tillegg til de av deltakerne som ønsket å presentere sine papers. Tredje sesjon var en bredt anlagt paneldebatt med temaet «annethet». Denne var tenkt skulle utgjøre en kollaborasjon mellom workshop-deltakerne og avgangsutstillingen – i Kunsthallen – til masterstudentene ved kunstakademiet i Bergen. I denne paneldebatten skulle også fagpersoner fra begge disipliner delta.

På grunn av Korona-pandemien og de påfølgende restriksjoner, måtte arrangementet finne en ny form. Vi arrangerte det virtuelt med et mindre omfattende program bestående av workshop-sesjonene og innleggene til hovedtalerne. Til tross for disse uvanlige omstendighetene, var både deltakerne og hovedtalerne entydig positive i sine tilbakemeldinger angående arrangementet. De delte arrangørenes inntrykk av at innleggene og

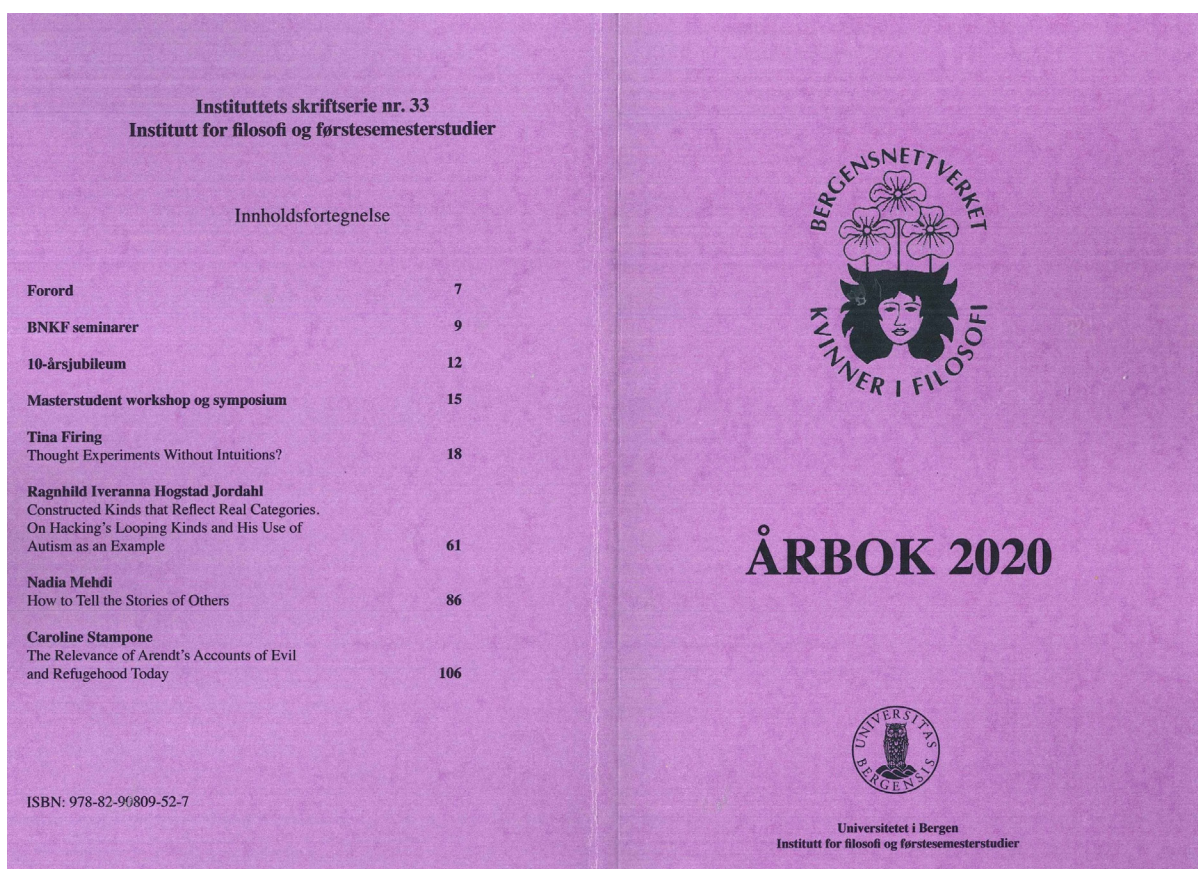
diskusjonene i workshopene var interessante, produktive og stimulerende.

Vert for arrangementet var [Bergensnettverket for kvinner i filosofi](#). Det var organisert av nåværende leder [Jasmin Trächtler](#), samt Carlota Salvador Megias og Špela Vidmar. Francesca Wiegand stod for konferanseplakaten og web design.

Deltakerne var Erika Brandl, Delaram Housseinioun, Nadia Mehdi, Caroline Stampone, Deva Waal og Keren Yehezkel.

BNKF takker alle deltakere, hovedtalere, organisatorer og publikum for et fantastisk arrangement.

Publikasjon av BNKF årbok

BNKF avslutter semesteret med publisering av [Årboken 2020](#). På denne måten revitaliseres også en tradisjon i BNKF. Da nettverket ble grunnlagt for over ti år siden, var intensjonen at årboken skulle dokumentere nettverkets aktiviteter og publisere innleggene som ble fremlagt på seminarene. I denne årboken publiserer vi tre seminarinnlegg og et bidrag fra masterstudent-workshopen. De tre seminarbidragene ble for første gang peer reviewed, mens det fjerde bidraget fikk grundige tilbakemeldinger på workshopen. BNKF takker hjertelig de stimulerende forfatterne Tina Firing, Ragnhild Hogstad Jordahl, Nadia Mehdi og Caroline Stampone samt våre fagfeller Steinar Bøyum, Sofie Lekve og Jesse Tomalty.

FoF-folk i aksjon

Carole Freiin von Villiez er styreleder for det portugisiske offentlige finansieringsbyrået for FoU (FCT) “Filosofi, etikk og religion”-panelet i årets *Stimulus of Scientific Employment, Individual Support Call* (CEECIND_3rdEdition), som har som mål å rekruttere forskere i forskjellige karrierefaser innen alle vitenskapelige områder.

Espen Gamlund har skrevet følgende kronikker o.l.:

- ♦ “[Moralisering i koronaens tid](#)” på bloggen politiskfilosofi.no 3. april.
- ♦ “Vi må passe oss for å vifte med pekefingeren” i Bergensavisen 23. april.
- ♦ “[Etikken bør overlates til etikere](#)” i Khrono 9. mai.
- ♦ - sammen med *Karl Erik Müller, Amalie C. Solberg* og *Carl Tollef Solberg* “[Dette handler om deg!](#)” på bloggen politiskfilosofi.no 21. mars.
- ♦ -sammen med *Carl Tollef Solberg* “Døden rykker nærmere” i Morgenbladet 29. mai.
- ♦ -sammen med *Carl Tollef Solberg* “[Should we fear death?](#)” på Oxford University Press-blogg 29. mai.

Ole Hjortland har holdt følgende foredrag:

- ♦ Ole Hjortland, “Logical pluralism without collapse”, Logos, University of Barcelona, 29. januar.
- ♦ Ole Hjortland, “Logical pluralism without collapse”, Arché, University of St Andrews, 1. juni.

Eivind Kolflaath satt i panelet sammen med journalistene Øystein Milli (VG) og Runar Henriksen Jørstad (NRK) da Eirik Jensen-saken var temaet på et [arrangement på Litteraturhuset i Bergen 30. januar](#), i serien «Hvem skal vi tro på?» i regi av forskningsprosjektet «Strafferettens fortellinger» ved LLE. I tillegg har han holdt foredragene:

- ♦ «Domskonferansen: Hensyn, formål og form» og «Strukturering av bevisbedømmelsen» på det nasjonale introduksjonsprogrammet for nye dommerfullmektiger (Trondheim 13. februar)
- ♦ Foredrag om bevisvurdering for erfarne politijurister (Oslo 8. januar) og nye politijurister (Oslo 4. mars).

Anita Leirfall har holdt følgende foredrag:

- ♦ “Om ytringsfrihet”, invitert foredrag, Kragerøinstituttet, 24. januar, Kragerø
- ♦ “Om sannhet, løgn og bullshit”, invitert foredrag ved Humanistiskolen, 6. februar, Oslo
- ♦ “Om tid”, invitert foredrag, Forkanten, 14. februar, Kragerø
- ♦ “Om dataspillfilosofi”, invitert foredrag, Human-etisk forbund, 26. februar, Oslo.

Jørgen Pedersen har skrevet “[Verdiskapning, skatt og filantropi](#)” på bloggen politiskfilosofi.no 3. april.

Sveinung Sundfør Sivertsen: har skrevet debattinnlegget “[Etikk og moral i kjølvannet av Tangen/Syse-debatten](#)” i Khrono 12. mai.

David C. Vogt har holdt foredraget «Er straff rettferdig?», for innsatte i Bjørgvin fengsel 25/2. I tillegg har han hatt følgende gjestekommentarer i Bergens Tidende:

- ♦ «Fungerer fattigdom?», 6/1
- ♦ «Ingen grunn til å beklage», 30/1
- ♦ «Frihet og brorskap i krisen», 22/3
- ♦ «Den selvbevisste overklassen», 27/4

Vitenskapelige publikasjoner

Michael Clemens Baumgartner, Thiem Alrik: "[Often Trusted but Never \(Properly\) Tested: Evaluating Qualitative Comparative Analysis](#)", i *Sociological Methods & Research*, volum 49, no. 2, 2020

Paola de Cuzzani: "[Xenophobia, Political Society and the Mechanism of the Imitation of Affects](#)", Conference proceedings in *Nordicum-Mediterraneum*, Icelandic E-Journal of Nordic and Mediterranean Studies, vol. 15 no. 2, 2020

Hallvard Fossheim: "To kalon and the Experience of Art", s34-50 i Pierre Destrée, Malcolm Heath, and Dana Munteanu (red.), [The Poetics in Its Aristotelian Context](#), Routledge 2020

Espen Gamlund og Carl Tollef Solberg: [Hva er Døden](#), Universitetsforlaget 2020

- Espen Gamlund, Karl Erik Müller, Kathrine Paquet, Carl Tollef Solberg: "[Mandatory childhood vaccination: Should Norway follow?](#)" i *Etikk i praksis*, nr. 1, 2020

Anne Granberg: "[Emotional Politics – Some notes on anger, resentment and compassion](#)", Conference proceedings in *Nordicum-Mediterraneum*, Icelandic E-Journal of Nordic and Mediterranean Studies, vol. 15 no. 2, 2020

Jens Kristian Larsen: "[What are Collections and Divisions Good for?](#)", *Ancient Philosophy: A Journal devoted to Ancient Greek and Roman Philosophy and Science*, Volume 40, Issue 1, Spring 2020

Jørgen Pedersen, Steinar Bøyum: "[Inheritance and the Family](#)", *Journal of Applied Philosophy*, Volume 37, Issue 2, May 2020

Hans Marius Hansteen: "Sanningas tidskjerne. Georg Johannesen og metafysikken" i: [Bøygen](#) | Litteraturtidsskrift, 2/2020 s 58-63

-Hans Marius Hansteen: "[Populism as an Essentially Contested Concept or: On the Dangers of Centrism](#)" in: *Nordicum-Mediterraneum*, Icelandic E-Journal of Nordic and Mediterranean Studies, vol 15, no 1, 2020

-Hans Marius Hansteen: "[Polite Conversation is now Undesirable](#)": Peace and Agonism in Georg Johannesen's Rhetoric" Conference proceedings in *Nordicum-Mediterraneum*, Icelandic E-Journal of Nordic and Mediterranean Studies, vol. 15 no. 2, 2020

Ben Martin & Ole Hjortland: "Logical Predictivism", [Journal of Philosophical Logic](#), forthcoming 2020

Franz Knappik: "[Gêneros objetivos e teleologia em Hegel: da natureza à sociedade](#)" [Objektive arter og teleologi i Hegel: fra natur til samfunn]. *Revista Eletrônica Estudos Hegelianos* 2019, 16(27).

- Franz Knappik: "Brandom on Postmodern Ethical Life: Moral and Political Problems", i Gilles Bouche (red.). [Reading Brandom: On A Spirit of Trust](#). London: Routledge, 2020, s. 184-197.

Kristin Sampson: "Thinking Life through the Early Greeks" pp. 61-75 in [Thinking Life with Luce Irigaray](#) (ed. Gail M. Schwab). New York: State University of New York Press 2020

Ole Martin Skilleås: "«True Judges»: Expertise and Justification" i "Fra forskningsfronten" i [Filosofisk Supplement](#) 2, 2020

Julie Zahle: "[Objective data sets in qualitative research](#)", *Synthese*, volume 197, Issue 3, March 2020

- Julie Zahle, Harold Kincaid: "Agent-Based Modelling With and Without Methodological Individualism", [Advances in Social Simulation - Looking in the Mirror](#), Springer 2020

Tore Fjetland Øgaard: "Boolean Negation and Non-Conservativity I: Relevant Modal Logics". [Logic Journal of the IGPL](#), forthcoming 2020.

- Tore Fjetland Øgaard: "Boolean Negation and Non-Conservativity II: The Variable Sharing Property. *Logic Journal of the IGPL*, forthcoming 2020

- Tore Fjetland Øgaard: "Boolean Negation and Non-Conservativity III: The Ackermann Constant. *Logic Journal of the IGPL*, forthcoming 2020.

UNIVERSITETET I BERGEN
Institutt for filosofi og førstesemesterstudier